

առանց խորհրդակցի, բացի գրքէն, նա կը կրկնէր կէտ առ կէտ այն ամէն ինչ որ այն գիրքը կ'ըսէր: Կազմարարութեան բուրի իր ազատ ժամերն նուիրուած էին այդ մենակեաց կրթութեանը՝ որ ութ տարի տեկց:

Պարատէյ իր քսանամեայն անցուցեր էր երբ ընդունուեցաւ Տէվրի գիտնական

Պարատէյ

դասախօսութեանց ունկնդիր ըլլալու Մէկը յանձնարարեց զինքը անուանի ընագէտին: « Ի՛նչ ընեմ այս երիտասարդ մարդը, պատասխանեց Տէվի. իրեն պէտք չուներիմ: Ապակեայ պատճենները լուսլու գործին դնեմ զինքը: Եթէ յաջողակութիւն մը ունի, սիրով պիտի կատարէ իր աշխատութիւնը, եթէ Հրաժարի անկէ, նշան է որ ոչ մէկ բանի պիտանի չէ նա»:

Երիտասարդը չմիտեց զայն, և իրեն մեծ պատիւ սեպեց այնքան մեծանուն ուսուցչի մը՝ գիտական փորձանօթները լուսլու գործը: Տէվի իր եռանդէն, իր հոգ-

ւոյն անբռնութենէն և իր սրտի պարզութենէն դրդուած՝ չկրցաւ ինքզինքը բռնել և ըսաւ անոր: « Լաւ մտածէ, կազմարարութիւնը և տուրևաւոր թողնելէդ առաջ, լաւ խորհէ վրան: Եւ առաջուց կ'իմացը նեմ թող, գիտութիւնը խստապահանջ է, տաժանելի և քիչ վեհանմն տիրուհի մը»:

Պարատէյ պինդ կեցաւ իր կարծեաց վրայ և երբէք այնպիսի տէր մը՝ չունեցաւ համաման պատրաստիչ մը իր հրամաններուն:

ՖԱՊՈՒ. Լեարդներ:

ԱՄԵՆԷՆ ԱՒԵԼԻ ՅՂԿԵԱՒ ԵՒ ՀԱՏՈՒ ՄԱՐՄՆՈՅ ԱՆՀԱՐ- ԹՈՒԹԻՒՆԸ

Խոշորացոյցին տակ դրէք ամեն նէն աւելի սրածայր երեցող ասեղը, և պիտի տեսնէք անոր վրայ բուր, անհասար և անկանոն կէտ մը՝ որուն ձեւը կը նմանի ծայրը կոտրած սեպի մը:

Նոյնպէս է նաև ամեն նէն աւելի սրուած ամբիւրի մը բերանը, որուն եթէ խոշորացոյցով նայուի, նման է զմեկի մը կռնակին և տեղ տեղ իր վրայ կը ներկայացնէ ատամնաւ ձև կարուածներ սղոցի բերնի նման, բայց անկանոն կերպով:

Եթէ դիտուելու ըլլայ վերջապէս խոշորացոյցով մը, խնամքով յըդկուած ապակիի մը մակերևութիւնը, շատ զարմանք պիտի ազդէ մեզի այն տեսարանը՝ որ մեր առջև պիտի պարզուի, բոլորովին ակօսացեալ պիտի երևի ան և լի խորտուրորտութիւններով, որոնք անկանոն կերպով կը ցրլացնեն լոյսը՝ գուռ նաւորելով զայն: Նոյն բանն է ամենաւ մեծ խնամքով յղկուած պողպատին համար ալ:

Արուեստը այս մասամբ շատ վար կը մնայ բնութենէն, վասն զի եթէ այս վերջինէն կերպով մը աշխատուած և յղկուած գործերն խոշորացոյցին ներկայացուին,

